

nogen Anvisning; men det andet Thing, synes jeg, er her optraadt saa famlende, at man egentlig ikke veed, hvad det vil; det havde endog saa vedtaget, at der skulde gives Tilstod til Baneanlægget i Sjælland, og saa vendte det om og forlanger nu den højeste Sum. Den Stilling, Landstinget her har indtaget, er af den Slags, at man egentlig ikke veed, hvordan man skal finde den. Man har Grund til at blive overrasket, naar man ser, at en Del af Udvalget er gaaet ned til Halvdelen af, hvad Ministeren har forlangt, medens den øvrige Del af Udvalget har sagt, at der skulde gives, og denne sidste Del af Udvalget faar saa Ret ved anden Behandling. Saa vender man imidlertid ved tredje Behandling om og slutter sig til Ministeren i, at der skal gives den højeste Sum! Jeg kan imidlertid heller ikke fritjende den høitærede Minister for, at hans Stilling ogsaa er noget uklar; thi naar han forlanger en Bane i Landets rigeste Egn uden noget som helst Tilskud, synes jeg ikke det er ganske konsekvent, at han saa bagefter forlanger Tilskud af en af Landets daarligere Egne. Jeg kan heller ikke forstaa den sidste ærede Taler, naar han bemærkede, at dersom Banen ikke skulde gaa længere end derfra og dertil, skulde der betales Tilskud, thi saa vilde det være en lokal Bane. Det vil næsten sige det samme som, at den Egn, som har den daarligste Beliggenhed og ligger uheldigst med Hensyn til Samfærdselsmidler, skal betale, medens den Egn, som ligger nærmest ved disse, skal være fri derfor. Det finder jeg ikke er aldeles logisk. Jeg synes da, at de Egne, som ligge uheldigst, inderst skulde være fri end de, som ligge ved Hovedruten; thi det kan dog ikke nægtes, at disse sidste sandelig have langt større Nytte af Banen end de, der ligger i Oberkanterne.

J. N. Larsen: Jeg vil blot overfor den sidste ærede Taler gjøre opmærksom paa, at jeg ikke udtalte nogen Anskuelse om, hvorvidt der skulde gives Tilskud til Hobro-Løgstør Banen eller ikke. Jeg sagde blot, at jeg kunde forstaa Landstingets og Ministeriets Stilling, fordi denne maatte være en rent lokal Bane. For Resten kan jeg slutte mig til det ærede Medlem, for saa vidt ogsaa jeg vil have lokale Baner byggede uden Tilskud fra Egnen.

Overmoes: Jeg skal tillade mig at tilraade det høie Thing, hvis man overhovedet vil have gjort Noget ved Jernbaneanlægene i Sjælland i dette Aar, da at følge den høitærede Minister i det Forslag, han her har stillet. Jeg tror, at dersom man vil

forbinde Himmerland ved Statsbaner paa den simpleste og billigste Maade, kan det kun ske paa den Maade, der her er foreslaaet af den høitærede Minister. Jeg er overbevist om, at ethvert Forsøg paa at fremkalde en Lov, som vilde føre Banen til Viborg, vil møde Modstand ikke blot hos Regjeringen, men ogsaa i det andet Thing. Det er jeg overbevist om væsentlig af den Grund, at dette vilde præjudicere Spørgsmaalet om en fremtidig tredje Længdebane i Sjælland. Det er umuligt andet, end at det maa komme til at præjudicere dette Spørgsmaal, saa længe man ikke har tænkt sig, hvilket nordligt Udgangspunkt man vil vælge for en saadan Bane, og dertil hører langt alvorligere og større Overveielser end de, der hidtil ere anstillede, dertil hører langt større og alvorligere Undersøgelser end de, der nu ere foretagne. Jeg har den Tro, at en saadan eventuel Bane vil komme til at gaa over Viborg, dog er det meget muligt, at denne Tro kan forandre sig ved nærmere Undersøgelse, men jeg tror som sagt, at vil man overhovedet have gjort Noget ved de ydste Baner i Aar, skal man følge den høitærede Ministers Forslag. Jeg ser heller ikke, at der derved vil præjudiceres Noget for Viborg Bys Vedkommende, thi vel er det sagt af en æret tidligere Taler, at han ikke holder af Anvisninger paa en ubestemt Fremtid, men det er ganske vist, at man samtidig dermed maa sige, at det er ligesaa farligt at præjudicere Ting af saa stor Betydning ved et Vædringsforslag til en Lov som denne, hvor den foreslaaede Bane har en ren lokal Betydning. Hvad angaar det, at Himmerlands Befolknings langt overveiede Flertal skulde være mest stemt for en Bane til Viborg, da har jeg gennemlæst de forskjellige Adresser, som følge med Landstingets Bilag — jeg tror, der er ikke mindre end 14 Adresser. Jeg tilstaar imidlertid, at det er meget vanskeligt at finde ud af, hvor Flertallet egentlig ligger, men ganske vist er det, at der findes meget bestemte Udtalelser for, at den overveiede Del af Himmerlands Befolkning, særlig den, der har længst til Banen, ønsker Retningen Hobro-Løgstør, ligesom ogsaa begge disse Byer, baade Hobro og Løgstør, ere meget interesserede i denne Bane. Jeg tror som sagt, at hvis man overhovedet vil have gjort Noget ved Jernbaneanlægene i Sjælland i dette Aar, bør man gaa til denne Bane, der her er foreslaaet. Vil man ikke det, vil man forkaste det Baneanlæg, er det en anden Sag, saa kan man til næste Aar tage Overveielser op paany, men saa er der atter gaaet et Aar, uden at man har faaet begyndt. Dersom man tror, det er heldigt